

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύ ριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Θήρας τὸ πρὶν τροπώσαμενος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, Ἀθλοφόρε αἰοῖδιμε, τῶν λεόντων χάσματα, καὶ θηρῶν τὰ ὀρμήματα, ἐντεῦξαι θεία, σὺ ἐχαλίνωσας, τῆς τούτων βλάβης μείνας ἀμέτοχος, πῦρ οὐ κατέπτηξας, οὐ θυμὸν δικάζοντος, τῆς γὰρ Χριστοῦ, Μάκαρ ἀγαπήσεως, οὐδὲν προέκρινας.

Νέω ἐν σώματι ἔνδοξε, τὸν παλαιὸν περνιστὴν, ἐτροπώσω τὰ στίγματα, τοῦ Χριστοῦ μακάριε, τὴ σαρκί σου δεξάμενος, καὶ νῦν Μαρτύρων, συναγελάξῃ χοροῖς, στεφανηφόρος Μάμα πανεύφημε, φέγγει λαμπόμμυμιενος, τρισηλίω πάντοτε, τῶν ἐφετῶν, βλέπων τὸ ἀκρότατον, καθαρωτάτω νοῖ.

Τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, καθελόντος τὸν τύραννον, ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀθλοφόρε ἐπόμενος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπῆλθες στάδιον, καὶ ταῖς αἰκίαις κατατεινόμενος, τὸν καυχησάμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, μετὰ σαρκός, Μάρτυς κατηδάφισας, καὶ ἐτραυμάτισας.

Τοῦ Ὁσίου

Ὅμοια

Πάτερ, Ἰωάννη πάνσοφε, σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς, Ἀαρῶν ὡσπερ δεῦτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτεῦεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος, Ὡ τῆς ἀρρήτου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλώπισμα, ἧς πὲρ μετέσχηκας!

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, θεοειδῆς γεγονῶς, τῆ τῶν τρόπων ἀπλότητι, Θεῶ νῦν παρίστασαι, τὴ ἐνώσει τὴ κρείττονι, καὶ ἀνευδότη νεύσει θεούμενος, καὶ τοῦ ἐκεῖθεν φωτὸς πληρούμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ ψυχῆς φαιδρότητι, ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἱερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσεπτε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τὴ γαλήνη πανόσιε, καὶ θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίω λαμπρυνόμενος, Μακαριώτατε.

Δόξα... Ἦχος β' Βυζαντίου

Νέον φυτὸν καθάπερ ἐλαίας, τὴ τοῦ Θεοῦ τραπέξῃ γεγένησαι, ὡς υἱὸς τῶν πορευθέντων τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν, διὰ γὰρ μαρτυρίου εὐλόγησέ σε Κύριος, καὶ βλέπεις τὰ ἀγαθὰ τῆς ἄνω Σιών, κατατρυφῶν τῆς θείας ἀγαλλιάσεως, σὺν τοῖς γονεῦσι διὰ παντός, Μάμα ἀξιάγαστε, ὧν κοινωνοὺς ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου, γενέσθαι ποίησον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους, διὸ πέρ, δέομαι Πανύμνητε τὴ δυναστεία σου, ῥήξασα παθῶν μου τὰ ράκη, τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἔνδυσον γυμνώττοντα καὶ σώσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεπε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν, Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν, τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὁμως ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος δ'

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί, μνήμην τελέσωμεν Μάμαντος Μάρτυρος, οὗτος γὰρ νέος, Ἄβελ ἀνεδείχθη ἡμῖν, ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνος ποιμὴν προβάτων γεγονῶς, ἀμνὸν εἰς θυσίαν πρῶτος προσήγαγε, καὶ στέφανον ἀθλήσεως, πρῶτος ἐκομίσατο, οὕτω καὶ ὁ ἔνδοξος, Ἀθλοφόρος, θρεμματικούς ποιμνίους ἐνδιαπρέψας, ἑαυτὸν θῦμα εὐπρόσδεκτον τῷ Χριστῷ, προσήγαγε διὰ τοῦ μαρτυρίου, καὶ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Οἱ τῷ θεῷ τεμένει σου, καταφευγοντες ἄχραντε, καὶ πιστῶς τὸ ἔδαφος καταβρέχοντες, ἐν μετανοίᾳ δακρύνοντες, τὴν λύσιν λαμβάνουσι, τῶν δεινῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τὴν χάριν κομίζονται, δυσωπούσης σου, ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην καὶ Σωτήρα, τῶν ἀπάντων καὶ Υἱόν σου, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, Ἀμνάς ἢ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο, Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτὸς

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τὴ ποίμνη σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτίσω τὴ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τὴ πτωχεῖα τὰ πλούσια, Πάτερ, Ἰωάννη, Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος

Ποίημα Θεοφάνους

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τοὺς οὐρανούς περιπολῶν ὡς ἄριστος, μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοὺς αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμώντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Τὸ εὐγενές καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδὼς Λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ιδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Οἱ σοὶ γενέται ἀμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλάνης, καὶ ἐγκαθειργνύμενοι, ἔνθα καὶ τελευτήσαντες, ὑπὲρ τοῦ θεοῦ πόθου, βλαστάνουσι σὲ τὸν λύσαντα, τῆς πολυθείας τὸν σύνδεσμον.

Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία, διὸ σὲ πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὸν τοῦ Ὁσίου

Ποίημα Γερμανοῦ

Ἦχος ὁ αὐτὸς Τῷ ἐκτινάξαντι

Τῷ ἀνατείλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν ἱεράρχην τὸν σοφόν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλάμποντα δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διαλάμποντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτί, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Ὡς παριστάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελούσί σου τὴν μνήμην ἰκέτευε, δοθῆναι τὸν ἰλασμόν, Ἱεροκῆρυξ παμμάκαρ Ἰωάννη.

Θεοτοκίον

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰῶνων, ἄναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Τοῦ Μάρτυρος

ᾠδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομητορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Φωταυγῆ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἄθλων λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταλαμπρύνοντα.

Ἀνελθῶν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ καταστραφθεὶς θεωρίαις, νοῦ καθαρότητι, φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνωδίαν, θεϊκαὶς προστάξεισι Μάρτυς διήγειρας.

Νεανίας ὠραῖος, περικαλῆς πέφηνας, ὅθεν τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε, ὄφθης ἀπρόσιτος, ἐθελοντὶ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἄχραντε, γῦρον ὁ κατέχων ἀπάσης, φύσει θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σὲ στήριγμα πάσιν ἀνέδειξεν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ στερεώσας λόγῳ

Δι' ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινοὺς εἰσηλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς θεοφόρε, ἐνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾶς.

Ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχα Ὁσιε, Ἰωάννη σοφέ, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίσει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Ὡς εὐσεβῶν δογμάτων καθηγητής, καὶ σοφῶν λογίων ὑψηγῆς ἀληθῆς, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἰρέσεων Ὁσιε.

Θεοτοκίον

Ὡς οὐρανὸν καὶ θρόνον σὲ τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυῆτορ ἀγνή, ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτός, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτής, ὦ Μάμα πανεύφημε, τὴ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας, ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θήρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα, διὰ τοῦτο βοώμέν σοί, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Σκευὸς ἔνθεον τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης, Ἰωάννη μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀντλήσας τὸν ἔλεον, Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τὴ καθαρότητι Ἀγγέλου ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου, ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραυγάζεν, Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ δ'

Σύ μου ἰσχυὸς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεὸς μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος, διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω, τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Αὐτοθελῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, ἀπτοήτω, Ἐνδοξε φρονήματι, τὸν γὰρ Χριστὸν, εἶχες συνεργόν, θεῖα δυναστεία, τὸ ἀσθενές σου ῥωννύοντα, καὶ Μάρτυρα δεικνύοντα, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον.

Ὡς συνεργός, ὁ ἐκ Θεοῦ συνοδίτης σοί, καθυπέικει, οἷα λογικώτατος, ἄγριος θήρ, θεῖα γὰρ στοργή, σὺ καθυποτάξας, τὰ πάθη τὰ ἀλογώτατα, ὠραῖος ἀπεφάνθης, λογισμῷ σοφωτάτω, ἀλογίαν ἐχθρῶν τροπώσάμενος.

Δικαστικῶν, σὺ πρὸ βημάτων παρίστασο, τὴν τοῦ Λόγου, σάρκωσιν Μακάριε, διαπρυσίως ἀναφωνῶν, καὶ τῆς ἀθείας ἀπομαραίνων τὸ φρύαγμα, καὶ πάντας ἀδιστακτῶς, μελωδεῖν ἐκδιδάσκων, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Τῷ τοκετῷ, τῆς ὑπὲρ φύσιν λοχείας σου, τῶν ὠδίνων, λέλυται τὸ ἐγκλημα, καὶ τῆς ἀρᾶς ἢ τῶν γηγενῶν, φύσις ἀπηλλάγη, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, καὶ ἥνοικται τοῖς κάτω, διὰ σοῦ τὰ τῶν ἄνω, καὶ Ἀγγέλοις βροτοὶ συγχορεύουσι.

Τοῦ Ὁσίου

Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν

Τὸν ἱεράρχην πάντες τὸν σοφόν, ἐν ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, λέγοντες, θεοφόρε Κυρίου, ἐκτενῶς δυσῶπει, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡς εὐσεβῶν δογμάτων φυτουργόν, καὶ σοφὸν ἱεράρχην σὲ ἔχοντες, θεομακάριστε Πάτερ, ὕμνοις καὶ ὠδαῖς εὐφημούμέν σε.

Τὴν ἱεράν σου μνήμην καὶ σεπτὴν, ἀρχηγὲ τῶν τροφίμων τῆς πίστεως, ἱεράρχα Κυρίου, ὕμνοις καὶ ὠδαῖς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον

Ἡ ἀνύμφευτος νύμφη καὶ ἀγνή, καὶ ἀλόχευτος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ ε'

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ξεομένου οὐδόλως, σώματος ὁ ἔνδοξος Μάμας ἐφρόντισε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, τῷ σπαράττεσθαι ἀποβαλλόμενος, καὶ τοὺς δερματίνους, ἀποδυόμενος χιτῶνας, καὶ στολὴν ἀφθαρσίας δεχόμενος.

Χαριστήριον αἶνον, ἔμελες τῷ Κτίστη σου ἐξορυττόμενος, τὰς πλευρὰς Παμμάκαρ, καὶ φωνὴν οὐρανόθεν ἀκήκοας, βεβαιούσαν μᾶλλον, τὸν λογισμόν σου πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ τῶν πόνων τὸ ἄχθος κουφίζουσαν.

Ἐν εἰρκτῇ συγκλεισθέντι, ὥφθη οὐρανόθεν σοὶ ἐπικομίζουσα, παραδόξω θεά, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ πολυάθλε, βρῶσιν ἀφθαρσίας, περιστερὰ ὠραιότητι, τῆς φθορᾶς γὰρ τοὺς ὄρους ἐκβέβηκας.

Θεοτοκίον

Σωματώσεως θείας, καὶ καταλλαγῆς ἀνεκφράστου, γέγονας πρόξενος, ἢ τὸν πρὸ ἡλίου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα κυήσασα, διὰ σοῦ γὰρ φύσις, ἢ τῶν βροτῶν Θεῶ συνήφθη, καὶ ἐν θρόνῳ τῆς δόξης καθίδρυται.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

Ποιμαντικῶς ἐχρίσθης, τῆς εὐσεβείας τῷ μύρω θεόσοφε, ὅθεν ὡς Ἱεράρχην, πάντες εὐφημούμεν σε Ὅσιε.

Ὡς μιμητὴς ὑπάρχων, τῶν Ἀποστόλων θεόφρον ἀοίδιμε, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας προέστης λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν, καὶ Μωϋσὴν τὸν θεόπτην μιμούμενος, Πάτερ Ἱεροφάντορ, τοὺς αἵρεσιάρχας κατήσχυνας.

Θεοτοκίον

Ὡς Βασιλίδα πάντες, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων κυήσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν εὐλογημένην τιμήσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τῷ ζήλῳ τῷ πρὸς Θεόν, πυρούμενος ἱερώτατε, τῆς ὑφαπτούσης πυράς, οὐδόλως ἐφρόντισας, θείῳ δροσιζόμενος, οὐρανόθεν ὄμβρω, ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Ὁ νεανίας τρισί, μεταποιήσας τὴν κάμινον, εἰς δρόσον φωτοφανῶς, θεόφρον πανόλβιε, φλογὸς ἐξαρπάζει σε, καὶ πυρὸς δεικνύει, παραδόξως δυνατώτερον.

Μεγίστοις ἐγκαρτερῶν, ἀγῶσιν ὥφθης παμμέγιστος, ἐν ἀθληταῖς θαυμαστός, ἐν Μάρτυσι δόκιμος, διὸ καὶ μεγίστων σε, ὁ ἀγωνοθετὴς, ἀντιδόσεων ἠξίωσε.

Θεοτοκίον

Γεγόναμεν κοινωνοί, τῆς θείας φύσεως Ἄχραντε, τῷ θείῳ σου τοκετῷ, καὶ λήξιν οὐράνιον σὺν Ἀγγέλων τάξεσιν, οἱ σὲ εὐφημοῦντες, ἐν Χριστῷ ἐκκληρωσάμεθα.

Τοῦ Ὁσίου

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρῦσω

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκόσμησας Ἰωάννη μακάριε, τοῖς θείοις σου δόγμασι, καὶ σοφοῖς διδάγμασι, τὰς αἱρέσεις τε, ἐκ ποδῶν ἐποίησας.

Ὡς πὲρ φωστὴρ εὐσεβείας, τῶν δογμάτων σου τῷ κάλλει ἐξήστραψας, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως, θεόφρον διδάσκαλε, καὶ ἡμαύρωσας τὰς αἱρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Ἄντι μαχαίρας τῆ γλώττη, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενος Ὅσιε, τὰ νόθα ἐξέκοψας, διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐτράνωσας τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Θεοτοκίον

Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ κόσμον φωτίσας Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ρύσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὁ Εἰρμὸς

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρῦσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ρύσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τῇ ράβδῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιμανον, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους, θήρας δέ, τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων, ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα, θερμὸν σὲ κεκτήμεθα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐν πάσῃ τῇ γῆ περιβόητον Μάρτυρα, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, ὑμνήσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς ἐλάφους ἐν ταῖς ἐρήμοις καινῶς ἀμέλγοντα, καὶ νῦν περιούσιον λαὸν Κυρίου, ράβδῳ δυνάμεως, ὡς ποιμένα καλῶς περιέποντα, καὶ ὀδηγοῦντα εἰς τόπον γλότης, ἔνθα ὑπάρχει ἀληθῶς τοῦ Παραδείσου ἡ τρυφή, Ὅθεν πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα, θερμὸν σὲ κεκτήμεθα.

Συναξάριον

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχοι

- Ἀκμαῖος ὢν Τριάδος εἰς πίστιν Μάμας,
- Ἀκμαῖς τριαίνης καρτερεῖ τετρωμένος.
- Δευτερίῃ χολάδες Μάμαντος χύντο τριαίνῃ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχοι

- Τοῖς μὴ ρέουσιν ἐντρυφᾶς νῦν ἠδέσι,
- Νηστευτὰ ρευστῶν ἠδονῶν Ἰωάννη.

Ὁ Ἅγιος Διομήδης σπαθιζόμενος τελειοῦται.

Στίχοι

- Σίδηρος εἰς σίδηρον ὢν Διομήδης,
- Πρὸς τοὺς σπαθισμοὺς ἀνδρικῶς ἐκαρτέρει.

Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ξύλω θλασθεὶς τὴν κεφαλὴν, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἰουλιανός, συντριβείς κάραν ξύλω,
- Τὸν πρὸς Θεὸν νοῦν σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὁ Ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἴππον ταχὺν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχων,
- Πρὸς τὸν φιλοῦντα θάττον ἦλθε Δεσπότην.

Ὁ Ἅγιος Εὐτυχιανὸς ἐν ἐσχάρα πυρὸς τελειοῦται.

Στίχοι

- Εὐτυχιανός, πυρποληθεὶς ἐσχάρα,
- Εἰς εὐτυχῇ μετήλθε κλῆρον Μαρτύρων.

Ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαγχονισθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

- Ποθῶν τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,
- Καὶ τὸν δι' αὐτὸν ἠσύχως φέρει βρόχον.

Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τοῦ πρὸς Θεὸν σὲ φλόξ πόθου, Λεωνίδη,
- Ἐπειθε ράστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

- Βαίνων κατ' ἴχνος Εὐτύχιος Κυρίου,
- Δίκην ἐκείνου καρτερεῖ σταυροῦ πάθος.

Ὁ Ἅγιος Φιλάδελφος, λίθω τὸν τράχηλον βαρυνθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Σαρκὸς βάρος πᾶν ἐκλιπῶν λίθου βάρει,
- Ἀνῆλθε κοῦφος Φιλάδελφος εἰς πόλον.

Ὁ Ἅγιος Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Εἴπερ τι Μελάνιππος εἶχε καὶ μέλαν,
- Κάθαρσιν εὗρεν, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἡ Ἁγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσση τελειοῦται.

Στίχοι

- Θνήσκεις θαλάσσης ἔνδον, ὦ Παρθαγάπη,
- Καὶ δωρεῶν θάλασσαν εὕρισκεις ἄνω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν δικαίων ἱερέων, Ἐλεαζάρου καὶ Φινεές, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀειθαλὰ καὶ Ἀμμοῦν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος

ᾠδὴ ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλώνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνω, ἀγαλλομένω ποδί, ὡς ἐν λειμώνι χορεύοντες ἔψαλλον, Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καμίνου τὸ εἶδος σοί, θαλάμου ὡσπερ χρεῖαν ἐπλήρωσεν, εἰς ἡμέρας γὰρ πλείους, ἐν ταύτῃ Μάκαρ κατακλειόμενος, οὗ κατεφλέχθης, βοῶν τῷ ποιήσαντι, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγγέλους συλλήπτορας, συγχορευτὰς καὶ συγκοινωνούντάς σοί, ἀπορρήτων ἀσμάτων, φλογὸς ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἐκέκτησο, μεθ' ὧν τῷ πάντων Δεσπότη ἐκραυγάζεις, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ῥόδον ἀμάραντον, ὡς ἐκ παστάδος νυμφίος πρόεισιν, ὠραιότατος ὄντως, ἐκ τῆς καμίνου φλέξας τοὺς ἄφρονας, καὶ τοὺς ὀρῶντας φωτίσας κραυγάζοντας, Εὐλογητός ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἴδου νὺν πεπλήρωται, τοῦ θεηγόρου ἢ προαγόρευσις, ἐν γαστρὶ γὰρ Παρθένε, τὸν Θεὸν Λόγον ἔσχες καὶ τέτοκας, τὸν ζωοδότην, ὃ πάντες κραυγάζομεν, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν

Ὁ ἐπὶ γῆς, φωστήρα ἀναδείξας, τὸν εὐσεβῆ καὶ σοφὸν Ἱεράρχην, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀληθῆ, Ἰωάννη τὸν μέγαν, ποιμνὴ τῆ σὴ ποιμένα ἀναδείξας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς, ἐπαναστάσεις Πάτερ, καταβαλὼν τῷ Χριστῷ ἀνεβόας, Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ η'

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Δανιὴλ τὰ χάσματα, τῶν θηρίων ἐφίμωσας, θεία τοῦ Δεσπότη ἐπικλήσει ἔνδοξε, τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, τοὺς δυσσεβεῖς κατήσχυνας, καὶ ὡς νικητῆς, τοὺς οὐρανοὺς ἀναμέλπων, οἰκεῖς ἐν εὐφροσύνῃ, ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λιθολευστοῦσι μάκαρ σε, οἱ τοῖς λίθοις λατρεύοντες, καὶ πεπωρωμένοι, τὴν ψυχὴν παράνομοι, τὸ ὄμμα ἐρείδοντα, τῆς ἱερᾶς σου Μάμα ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀρραγῆ καὶ ἀταπείνωτον πέτραν, καὶ μέλποντα προθύμως, ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγωνοθέτης ἄνωθεν, σοὶ προτείνων τὸν στέφανον, οἷα νικητῆ, καὶ τὸν καλὸν ἀνύσαντι, ἀγῶνα πανόλβιε, ἐπιφωνεῖ σοὶ τὴν πρὸς αὐτόν, στείλασθαι σεπτὴν, καὶ γλυκυτάτην πορείαν, προθύμως μελωδοῦντι, ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἵπερφυῶς συνέλαβες, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, μείνασα παρθένος, μετὰ τόκον Ἄχραντε, Θεοῦ γὰρ ἢ ἔνωσις, καινοποιεῖ τὰς φυσεῖς ἐν σοί, καὶ καινοποιοῦνται τῆς οὐσίας οἱ ὄροι, διὸ σε ὀρθοδόξως, ὡς Θεὸν τετοκυῖαν, κυρίως Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ

Τὸν Μωσέα μιμούμενος τρισμάκαρ, ἐν τῷ ὄρει προσέβης καὶ τῷ γνόφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενος, νόμον Ἱεράρχα, κράζων, Ἄνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν λαὸν σου ποιμάνας Ἱεράρχα, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἀπεκρούσω, καὶ Βαβυλῶνα τῶν παθῶν ἐξέφυγες, καὶ Σιών τὴν ἄνω, εὖρες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῷ μύρῳ χρισθεὶς Ἱεροφάντορ, τῆς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, Ἱεουργεῖς τὰ θεῖα ἱερώτατε, ὅθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐν μήτρᾳ οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν Οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Παρέθου τὴν ψυχὴν σου τῷ Λυτρωτῇ, καὶ πρὸς τοῦτον προθύμως ἀνέδραμες, ταῖς καλλοναῖς, κατηγλαῖσμένος περιφανῶς, τῶν ἱερῶν ἀγώνων σου, καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν θαυμαστῶν, πανεύφημε Ὀπλίτα, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης, τῆς Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα.

Συνήφθης τοῖς Ἀγγέλοις ἀγγελικὴν, ἐπὶ γῆς πολιτείαν κτησάμενος, καὶ σὺν αὐτοῖς, μέλπεις ἐν αἰνέσει χαρμονικῶς, τὸ ἱερὸν μελῶδημα, Μάμα τῇ Τριάδι πανευκλεῶς, θεούμενος ταῖς θεαῖς, μεθέξει καὶ δόξης, ἀδιαδόχου ἐμπορούμενος.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, τῶν τὴν θεῖαν σου ταύτην πανήγυριν, περιχαρῶς, Μάρτυς ἐκτελούντων καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν, πίστει εὐφημούντων εἰλικρινεῖ, μνημόνευε παμμάκαρ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμοῦ ἡμᾶς διάσωσον.

Θεοτοκίον

Ἀπείρανδρον μητέρα τῶν ἐπὶ γῆς, παιδοτόκον τίς ἤκουσε πάποτε, καὶ τὸ τεχθέν, ἄναρχον Θεόν τε καὶ συμφυά, Πατρὶ τῷ προανάρχῳ τε, καὶ τῇ τετοκυῖα ὑπερφυῶς; ὦ ξένου μυστηρίου! ὦ θείας κοινωνίας δι' ἧς Θεῷ συνανεκράθημεν.

Τοῦ Ὁσίου

Τὸν προδηλωθέντα

Ὁ δι' ἀπαθείας, καὶ πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ ἐλπίδος, λόγους ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξας σοφὲ Ἰωάννη, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῇ βακτηρίᾳ, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν λαὸν ὡς ποιμάναντα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διώξαντα θεομάχους αἰρέσεις, πάντες ἱεράρχα εὐφημούμέν σε.

Ὡς τῆς Ἐκκλησίας, φωστήρα καὶ ἱεράρχην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τιμώμέν σε ἀσιγήτως, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου μάκαρ, Πάτερ, Ἰωάννη μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον

Χαῖρε τὸ ἀείζωον, ρεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε ἡ ὀλόφωτος τοῦ ἡλίου νεφέλη, χαῖρε ὄχημα τῆς θεότητος ὄλης, χαῖρε κιβωτὲ τοῦ ἀγιάσματος.

Ὁ Εἰρμὸς

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν

πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ὁσίου

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Οἱ ἐρασταὶ τῶν λόγων σου, νῦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πάνσοφε, καὶ ὑπέρφωτον μνήμην, σὲ ἱεράρχα τιμῶντες, Ἰωάννη θεόφρον, τῆς μετανοίας ὄφθης γάρ, κῆρυξ ἔνθεος Πάτερ, καὶ τῆς φρικτῆς, καὶ σεπτῆς Τριάδος πρόμαχος μάκαρ, πρὸς ἣν ἡμῶν μνημονεὺε, παρεστῶς θεοφάντορ.

Τοῦ Μάρτυρος

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σὲ

Τῷ γάλακτι ἐτρέφης τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι διαιτώμενος Μάρτυς Μάμα, ἀλλ' ὄφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότατα, καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένου.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοὶ τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἑδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας μὲ θανατοῦται, τὴ σὴ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.